

درباره جهادگر شهید دکتر قربانعلی جوادی

شهیدی که فقط خدا وارث اوست

غفوریان

تاریخ شهادت: ۶۱/۲/۱۸

نحوه شهادت: ترکش خمپاره

محل شهادت: خرمشهر

محل دفن: بهشت رضاع

نحوه سکونت: پدر قربانعلی در سه سالگی او به رحمت خدا رفته است و مادر وی در افغانستان ساکن است و عموی او در مشهد زندگی می‌کند.

عضو یا داوطلب: عضو

نوع کار در جهاد: کمیته بهداشت (دکتر)

به این که قربانعلی دقیقاً در چه تاریخی از افغانستان به ایران مهاجرت کرده، در پرونده اشاره نشده اما او پس از سفر به ایران در دانشگاه علوم پزشکی شیراز به عنوان دانشجوی سال سوم پذیرفته و مشغول به ادامه تحصیل می‌شود.

سال ۶۰ یا ۶۱ با فراخوان کمیته بهداشت و درمان جهاد فارس برای اعزام پزشک، پزشکیار، دانشجوی پزشکی و امدادگر به جبهه و یاری رسانی به خط مقدم جهاد علیه دشمن یعنی داوطلب می‌شود و راه جدیدی را برای ادامه زندگی خود برمی‌گزیند.

حالا قرار است از لایه لای یک پرونده و چند برگه و کاغذ، دنیای پر رمز و راز یک «عروج» را گزارش کنم. نمی‌دانم چرا در تمام این سال‌های خبرنگاری و تمام گزارش‌هایی که تاکنون نوشته‌ام، گزارش این پرونده و این شهید برایم رنگ و بوی دیگری دارد. از همان ابتدا که آقای اکبرزاده کارشناس اداره ایثارگران جهاد گفت این شهید بی‌وارث است حس غریبی تمام وجودم را فراگرفت. آقای اکبرزاده پرونده را مقابلم می‌گذارد:

پرونده را که تورق می‌کنم برگه‌های قدیمی و دست نویس که از عمرشان احتمالاً بیش از ۳ دهه می‌گذرد، قربانعلی را این گونه معرفی می‌کند:

نام و نام خانوادگی: قربانعلی جوادی

نام پدر: نامعلوم

تاریخ تولد: نامعلوم

محل تولد: کابل

تحصیلات: دانشجوی پزشکی

مجرد یا متأهل: مجرد

شغل قبل از شهادت: رشته پزشکی و رزمنده

پرونده سرگذشت پژوهش شهدای سازمان جهاد کشاورزی خراسان

نام شهید: قربانعلی جوادی

شماره پرونده: ۴۳ ردیف: ۱۹

برای این که به دنیای آقا قربانعلی بروم عطشی وصف ناپذیر دارم؛ جوانی که در دانشگاه کابل افغانستان در رشته پزشکی تحصیل می‌کرده و شرایط روزگار و دنیا او را به دنیای دیگری می‌کشاند و سرانجام در قامت یک جهادگر راه حق و فضیلت راه آسمان را یک شبه می‌پیماید....